

לכתוב את העתון בסגנון אנגלי או אמריקאי (ההחלטה: אמריקאי), ועד לשאלה כיצד לכתוב באנגלית את השם שדה בוקר.

לפני שבוע, אחרי טיסה שלישית ואחרונה, ניתן האות הירוק. מכבשי הדפוס החלו משמיעים את המולתם, הגליון הראשון יצא לשוק.

קריאת אזעקה. לא היה כל מושג מה גדולו של השוק האנגלי בארץ. הגליון הראשון הודפס ב-10 אלפים טפסים, שמהם היו שלושת אלפים מועדים למהדורה החוצלארצית. כחל-החלוץ של תפוצה בשלוש יבשות שתיגע, לפי המקוה, לרבות, תיחור מגע ישיר בין הציבור הישראלי והיהודי העולם.

אולם כבר למחרת ההופעה באה קריאת אזעקה מצד המפיצים: בעשרות קיוסקים בארץ אלו הטפסים. התוצאה: רוב טפסים המהדורה החוצלארצית לא עברו את גבולות הארץ כלל, נשארו בידו תושבי ישראל.

דרכי חיים

3000 שעות עבודה

מחברי חוקת ארצות-הברית לא תארו לעצמם כי מלבד תפקידם כסופס אחרון ל"שופטי ומחוקקי ארצות-הברית ישמשו ה"קדמה ושבועת סעיפי החוקה למטרה ש"נה: ציור.

כדי לדעת זאת היו צריכים לנוע את עיניהם החיוניים שלהם 167 שנים קדימה, בבבל בית משכון תל-אביב, מרדכי פולוק, מד"פס לשעבר וצייר-חובב בהוה.

פולוק צייר לפני שנתיים את אסתר המלכה, שהיגרה לנשיא, חיים וייצמן (העולם הזה 751). בשנה שעברה החליט כי הגיע הזמן להביע הוקרה בדרך ציורית לנשיא אחר: דווייט אייזנהואר.

סיום בקצה העניבה. המשכונאי-הצייר הצטייד בחוקת ארצות-הברית, במפת ארצות-הברית, במיאוגרפיה הרשמית של אייזנהואר ובתמונתו. משך 11 החודשים הבאים הסתגר בביתו, עסק במלאכת הציור כשהוא לובש בגדיים, כדי להיות קל-תנועה. מחוקק בידו הימנית בעט ובעינו ה"שמאלית זכוכית מגדלת.

לא היה זה ציור סתם: במקום הקווים הרגילים הופיעו מלות החוקה כשהראו"שנות "אנו, העם של ארצות-הברית" מתחת את קצה הצטונית-מערבית ב-48 מדינות ארצות הברית, ושינגטון (ראה תמונה) תוך תכנון מקדים של הרוח ביניהן ("כדי שלא אמור לצייר את הדגל וכידי עוד ארבעה מטעיפי החוקה").

ציורו של אייזנהואר היה קשה יותר. כל אות, כל מלה, נכתבו עשרות פעמים לפני שהוכנסו במקומם. אחרי שלושה חודשים כמעט והתחייש פולוק מיאוניהואר — מה שנכתבה לא במקומה עיזרה את עיניו הנימנית של הנשיא האמריקאי. פולוק החל הכל מחדש, סיים את הביאוגרפיה הנשיאית בקצה עניבתו של אייזנהואר.

מפתחי יריות בקונגרס. פרי 3000 שעות העבודה, דיוקנו של אייזנהואר על רקע דגל הכוכבים והפסים ומפת ארצות-הברית, הוכנס למסגרת 40x60 סנטימטר. הוצג לפני אנשי השגרירות האמריקאית בתל-אביב. האמריקאים התפעלו מאד, דאגו לקביעת פגישה אישית עם אייזנהואר, בה היה צריך פולוק למסור את ציורו. להתפעלות השגרירות הצטרפה אג"ע, תרמה כרטיס טיסה לניו-יורק.

הפגישה לא התמשה. ביום המיועד הופיעו בושינגטון, יחד עם פולוק, לאי-מינם מפורסר-ירוק, המטירו מטחי יריית על חברי הקונגרס האמריקאי, גרמו לשינוי כושים בלוח הזמנים של הנשיא, לחיית חגיגות חשובות יותר מזה שנים הצייר החובב מישראל.

כפיצוי קיבל איש הטכס של הסטייט דפרטמנט, ג'וזף מ. סימונס את פולוק ב"בית הלכן, שוחח עמו שעה תמימה. אחד מאבות-אבותיו של סימונס היה קצור ב"חוקה אף הוא. לא כצייר, כי אם כחורבן כשחזר השבוע פולוק ארצה, אחרי ביקור בן ארבעה וחצי חודשים בארצות-הברית, מצא בביתו מכתב תודה של דווייט אייזנהואר, ובה להערכת כל יודעיו. כששאק אחר מהם אם ידוע לפולוק עוד אמן דמ"ש

שנכתבה, למעשה, על-ידי איש אחד, ג'יימס מדיסון, נשיאן הרביעי של ארצות-הברית.

סוגל לעשות כמעשהו, השיב תשובה שנתן-שנים, מדיה הרעות של הוודה הרומנית על שאלה דומה לאיש הטכס סימונס: "ב"ישראל — איני יודע. באמריקה — יכול להיות, הלא המציאו בה גם את הפצצה האטומית?"

דרכי אדם הסרת יבלות

כשמש רובינשטיין, 27, היה זועק ב"אזני אדם ממהר: "אל תדרוך לי על היבלות!" לא היתה זו הלצה בלבד. היתה זאת אמת מרה שהתבטאה בתריסר יבלות דומות בגודלן וקשיותן למטבעות 50 פרוטה שביצבו על כל אצבעות רגליו של רובינשטיין, גד"מ לו כאבים אינמיים. שימוש בכמים מש"כרים לא הועיל לרובינשטיין המיובל שהפך נכה למחצה.

לפני שנתיים החליט לשים קץ ליסוריו, פנה למנהל מכון הקרנה חיפאי, הד"ר יצחק איצקוביץ. הדוקטור החליט על הקרנה של שלוש דקות לכל רגל.

יבלת אחת יבשה, התקלפה ונפלה, הו"תירה מתחתיה עור עדין וחלק. יבלת שני

סוגל לעשות כמעשהו, השיב תשובה שנתן-שנים, מדיה הרעות של הוודה הרומנית על שאלה דומה לאיש הטכס סימונס: "ב"ישראל — איני יודע. באמריקה — יכול להיות, הלא המציאו בה גם את הפצצה האטומית?"

ואז הופיעה באופק דודה טובה עוד יור תר: עיריית תל-אביב, שהחליטה להפוך את שכונת הקוקוים לגן עירוני, להעביר את תושביה לשיכון ביד אליהו.

ההבטחות הקסימו את לבו של לבקוביץ. הן הקסימו גם את לבה של הוודה בריוני. חלום דירה נוספת ביד-אליהו, שהרובטחה רק לדיירי שכונת הקוקוים בפועל, השכיח מהוודה את חובתה המשפחתית, הזכיר לה שאחינה אינו משלם לה, כמוסכב, שכן דירה. הוודה השיגה צו פינוי.

הצו בוצע במלואו. אך איטה בריוני וב"ניה לא זכו לשוב לשכונת הקוקוים. להע"מיה את עיריית תל-אביב בפני עובדה קיימת, פקחי העירייה פקחו את עיניהם ב"קפדנות, חסמו את דרך השביה לצירף

שבוע שעבר הגישה הוודה בריוני תבי

ממזל לגבול הסובייטי, המסומן בראשי חצים, מנסים מתכנני מדיניות ההגנה של ארצות-הברית להקים ברית הגנה שתקיף ארצות בקנניות ליוגוסלביה ויוון, ארצות המרחב בתורכיה ועיראק ואת פקיסטאן עד לאוקינוס ההודי. למקרה שהסובייטים יפרצו דרך קו ההגנה הראשון (שורת נקודות עיזנה) מכינות ארצות-הברית קו הגנה שני (שורת נקודות תחתונה) המתחיל באזור תעלת סואץ ומסתיים בציידון אחר שעבר דרך מצריים, סודאן, חבש אריתריאה והאוקינוס ההודי.

יה יבשה, התקלפה, נפלה בקושי והותירה תחתיה עור בקוע מכוסה מוגלה.

הדוקטור אשם בכל. רובינשטיין הועבר לבית החולים רמ"ם, עבר ניתוח פלסטי באצבע הנוגעה. במיטת ההחלמה הירדה בצרותיה, החליט שהד"ר איצקוביץ אשם בכל. את דעתו זאת הביע כמכתב ששלח לדוקטור, בו בקש סכום כסף לשם סיוורו בעבודה. ד"ר איצקוביץ סרב.

שיטה רפוי חדשה. ביום הששי הא"חרון הפתיע רובינשטיין את הרופא בחדר עבודתו, שלף אקדח פרגלום שהיה מוסתר בנייר עתון, כוונו לעבר ד"ר איצקוביץ. היריה לא יצאה אל הפועל, וגם נסיון שני לא הצליח. נוקר הפרבלום היה שבור. רובינשטיין התאושש, הרים את האקדח, הבקיע בעזרתו את הזכוכית שפיסתה את שולחן הכתיבה, ובידו השנייה כמעט והב"קיע את ראשו של ד"ר איצקוביץ. אחר כשלונו הסופי נזק רובינשטיין מהזרז, דילג על המדרגות שתיים-שתיים, ונפל לידה של נידחת המשטרה שחכיתה לו בפתח הבית. חקירה סופרת בתחנת המשטרה העבירה את משה רובינשטיין לבית-הכלא. בו יוכל לגסות שיטת רפוי חדשה ליבלותיו: ישי"בה במקום אחד, הסתפקות בהקרנה יומית של קרני שמש, אותן רואה כל עציר לכמה דקות ליום בלבד.

מנגן להשכור. אותם תל-אביביים לא טעו בהרבה. תמורת מכבי-אש מתנו"ב"ים משמשת כמקום ריכוז למנגני כ"י" רוח שאפשר לשכרם לכל נגינה שהיא. מתהלוכת ה"ו למאי ועד לטכס גלוי אג"דסת דב גורנר.

ערות מה נשתנה

הסידרה "דופקים את השחורים!" (העולם הזה 830 ואילן), שחשפה את הגילויים הש"נים של ההפליה העדתית במדינה, היתה עצב בגרונם של גורמים רבים ומכובדים, ובראש וראשונה שני בסאוני מפא"י, דבר

והודו, שלא חסכו מלים כדי להוכיח כי הפלייה זאת אינה קיימת כלל, נוצרה על-ידי העולם הזה לצרכיו האפלים.

גילה דבר (27.9.1953): "זוהי יצירה גראפומנית לליבוי יצר העדתיות, נסיון נפי"שע להוכיח כי בני עדות המזרח גידונו להיות במדינה אורחים ממורגה שניה, מופ"לים לרעה מבחינת חברתית וכלכלית". ואילו הדור (8.1.1954) קבע, בסכמו את מלחמתו העזה והממושכת בסדרה זאת, כי "יש לגנות את הפצת העלילה על הפליה עדתית, כבי"כול, במדינה!"

השבוע הצטרף להפצת העלילה ולנסיון הנפישע הש"ר זלמן ארן. קבע הוא, בנאום שנשא בכנסת ושנדפס, בטעות, במלואו ב"הדור: "ברצוני להגיד, שבשמעי את הבי"טוי מיווגר-גלויות הוא מצלצל באוני כפיט"פוט נפישע, לאחר שידוע לי כי שמונים אחוז של מחוסרי העבודה הם עולים חדשים ומ"עדות המזרח. על איזה מיווגר-גלויות אפשר באן לדבר?"

במרחב

הגנה

הקרובים והרחוקים

כמעט כל אדם בעל עמדה במרחב ארו את חפציו בסוף השבוע שעבר. רבים כבר קיבלו את ההזמנות לנסיעה, אחרים חיכו להן בכל יום.

הראשון שיצא היה עדנאן מנדרס, ראש ממשלת תורכיה. אחריו בא הניגוס החבשי היילה סלאסי, הבא בתור: שר ההסברה המצרי סלאח סאלם (העולם הזה 865) וראש כ"משלת ציילון, סיר ג'והן קוטלחלה. ה"תה להם גם מטרה משותפת: ושינגטון, ארצות-הברית.

לא היה זה סוד שלכל הנסיעות לושינג"טון היה מכה משותף גם כן: הגנת ה"מרחב. מה שהרבה ניוחשים היתה העובדה כי רשימת האורחים כללה לא רק תורכים ומצרים כי אם גם נציגי ממלכות כה רהו"קות כחבש וציילון.

כיצד יפול דבר? עד היום היתה תכנית ההגנה של המרחב מבוססת על ברית משולשת בין הערבים, תורכיה ופא"קיסטן. ברית זו לא בוצעה כלל, אם כי תורכיה ופאקיסטן חתמו עליה. עיראק הס"כימה לקבל נשק אמריקאי הרי רוב א"צות ערב מתכות לראות כיצד יפול דבר.

את היילה סלאסי הביא לושינגטון שלב חדש בשיחות ההגנה — הדאגה למה ש"ן יקרה אם באיזה מקום לאורך הקו בין פאקיסטן ליוגוסלביה מתחילים הטורים הסו"בייטיים לנוע לחופי הים התיכון.

לפי התכנית ההולכות ומסתיימות יצ"פה לרוסים, במקרה זה, קו הגנה נוכף. הקו החדש, שתפקידו יהיה לשמור על יבשת אפריקה, יתחיל באזור סואץ. יע"בור דרוגה דרך סודאן, אריתריאה וחבש, ודרך האוקינוס ההודי לציילון.

המעצור היחיד. חבש תמלא את התפקיד המרכזי בקו החדש. במקביל ל"תפקידה של תורכיה בקו הראשון, מצריים, לעומת זאת, תשמש כחולית הקשר עם אירופה והמערב.

המעצור היחיד הוא סירובה של מצרים לחתום על ברית כל שהיא כל עוד נשארים חיילים בריטיים בתחומי ארצה. מצרים אפי"לו דחתה הצעת סעד אמריקאי בגובה עש"רים מיליון דולר. הקצבה זו אושרה על-ידי הקונגרס ותוקפה פג בסוף החודש.

מובן שארצות-הברית רוצות כי הברי"טים והמצרים ישבו יחד וימצאו פתרון לבעיות.

בני תפקיד. באתר התכנית והכינ"ו סים שנכח עניין אחד לחלוטין: מעמדה של ישראל. היא לא זכתה בתפקיד כל שרוא לא במערכת תורכיה-פאקיסטן ולא במע"רכת החדשה.

הקו הראשון עובר צפונה ומזרחה ליש"ראל. הקו השני — דרומה ומערבה. ב"ני הקווים מובטח חלקם של הערבים בה"גנה, בתמרון הפוליטי — ובנושק.

מה היה קורה לו היה אחת ממדינות אלה פותחת במלחמה נגד ישראל אינו מאיג את המתכננים ביותר. הם דואגים לגורלן של יבשות. התסוציויות קטנות במפת עולם זו אינן חשובות — או מסו"כנות — לגביהם.